

ALTATÓ DAL*

Este van már, este,
Tente baba, tente!
Alszik már, alszik már
A csicsergő madár.
Alszik a kis cica,
Gyurica, Katica,
Liba, cocó, csirke,
Tarka boci, csürhe,
Méhe, lepe, dongó,
Aranyos pillangó...
Alszik az ibolya, –
Csicsija, bubuja!

Elment apa messzi
Vásárfiát venni.
Majd ha a nap felkel:
Haza is jön reggel.
Hoz babának csókot,
Sárga, piros cukrot.
Lesz kicsinek drága
Szóló muzsikája,
Kardja, lova, mézes,
Cifra könyve, képes,
Kocsija, bábuja...
Csicsija, bubuja!

Volt egyszer egy ember,
Halászni ment egyszer.
Hát fogott is mindjárt
Aranyhajú kislányt.
Hazavitte onnét
A csecse királynét;
Mert az lett belőle,
Hogy magát kinőtte.
A halász is bezzeg
Fényes úr lett: herceg,
Semmi baja, búja...
Csicsija, bubuja!

Tudok egy szép kertet
Mesepatak mellett.

Arany, ezüst, gyémánt,
Szép narancsot, almát
Terem a fa ottan...
Tündérország ott van,
Gyöngymadarak ezren
Csacsognak a kertben,
Fű, fa, virág zengő,
Mint az üveg csengő.
Majd elmegyünk oda...
Csicsija, bubuja!

Tente baba, tente,
A szemedet hunyd be!
Aludj ingó-ringó,
Pici rózsabimbó!
Majd felkölt a hajnal
Fülemiledallal,
Fölkel a kis cica,
Gyurica, Katica,
Méhe, lepe, dongó,
Aranyos pillangó,
Fölkel az ibolya...
Csicsija, bubuja!

* In: Pósa Lajos: *Újabb költemények, 1881*. A vers, szemben az 1883-as *Pósa Lajos költeményei*-ben már a gyermekversek közé sorolt, A kis kakas meg a török császár, ill. A kóró és kismadár c. népmese-feldolgozásokkal – itt ilyen nemű besorolást még nem kapott.